

РЕШЕНИЕ

№ 5804

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5626** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на кмета на Столична община (СО) против решение № 1904/22.04.2024г. по НАХД № 976/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 99 състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) изх. № СОА23-РД11-991/02.11.2023г., издадено от зам.-кмет на СО, с което на М. Н. Л. е наложена глоба в размер на 50 лева, на основание чл.178е от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Касаторът счита, че неправилно СРС е приел, че липсва номер и дата на издаване на НП, тъй като и на екземпляра за нарушителката е залепен деловоден регистрационен номер и дата, цитирани от нея в жалбата ѝ и подробно аргументира съображения от правилата за документооборота в СО. Оспорва и извода за недоказаност на нарушението, тъй като от доказателствата по делото се установява, че автомобилът е паркиран на тротоар, съгласно легалната дефиниция в § 6, т.6 от ДР на ЗДвП.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна.

Прокурорът от СГП намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на този анализ е направил изводи, които настоящият състав не споделя.

От фактическа страна в оспореното решение е прието, че на 11.07.2023 г., около 10:50 часа, било установено, че лек автомобил, собственост на санкционираното лице, бил паркиран върху тротоар, на място неопределено за паркиране на ППС. Срещу жалбоподателката първо бил съставен фиш за установеното нарушение, но срещу фиша постъпило възражение от нарушителя, поради което на 10.10.2023 г. срещу нея бил съставен АУАН № 004000 от 10.10.2023 г. за нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП, който ѝ бил връчен лично на същата дата. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП, с което за нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лева на основание чл.178е от ЗДвП. Единият от изслушаните свидетели заявил, че именно той е установил административното нарушение, като изготвил снимков материал и съставил фиш на собственика на автомобила в негово отсъствие; след постъпилите възражения бил съставен АУАН; автомобилът бил паркиран на тротоар. Според други двама изслушани свидетели, автомобилите от снимките и конкретно процесният такъв е бил паркиран на посоченото в НП място, но намират, че то не е тротоар, а общи части на сградата пред гаражи, като на мястото нямало никакви обозначения за тротоар и самото място не било тротоар; от много години се паркирало по този начин и никога не е имало проблем. При извършено сравнение с представените снимки съставът на районния съд намерил, че на мястото, където е паркиран процесният лек автомобил, няма изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, която да ограничава платното за движение и да е предназначена само за движение на пешеходци; няма бордюри, тротоарни плочки, някаква маркировка или каквато и да е индичия, че пред гаражите има тротоар. Вижда се асфалтът, в края на който и пред гаражите започва циментирана част от пътното платно, която представлява полегат

подход към самите гаражи, но видимо няма изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, която да ограничава платното за движение и да е предназначена само за движение на пешеходци, съгласно определението на § 6, т. 6 от ДР на ЗДвП. Поради това приел, че не се доказва описаното в издаденото НП нарушение. Наред с това, от правна страна приел, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които ограничават правото на защита на нарушителя; липсвал номер и дата на издаването му, изискуеми съгласно чл.57, ал.1, т.2 от ЗАНН.

Съдът в настоящия състав не споделя изводите за недоказаност на нарушението и незаконосъобразност на НП поради нарушение на изискуеми реквизити. На представените по делото снимки, чието изготвяне се потвърждава от свидетеля – очевидец, е видимо налична лента, успоредна на сградата и пътя и находяща се между тях, оградена с бордюр, изпълнена от материал, различен от пътното платно. Тези й характеристики в достатъчна степен я определят като тротоар, предназначен за преминаване на пешеходците, като същият е прилежащ не само на гаражи, но и на видим на снимките проход, обособен в сградата. Видно от представените към касационната жалба писмени доказателства от главния архитект на СО и от градоустройствена гледна точка улицата, на която е паркиран автомобилът на наказаното лице е котиран с двустранни тротоари по 1,5 м., което съответства на данните от снимките и свидетелските показания за наличие на тротоар, върху който е установено неправилно паркиране. Ето защо, автомобилът на санкционираното лице, както и другите, видни от същите снимки, са паркирани в нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП, в която се посочва, че се допуска престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци. Липсата на такова разстояние е видима на снимките, като не се установява, нито се твърди и да са били определени места за паркиране.

Що се отнася до номера и датата на издаване на НП, то те са налични в заглавната му част и са били възприети от лицето, на което е наложена глобата и са посочени в подадената от него жалба до районния съд. Неотнормими към спора са съображенията за възможни несъответствия, установени по други дела.

С оглед изхода на делото и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на касатора за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Разноските са дължими на СО, която е юридическо лице съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1904/22.04.2024г. по НАХД № 976/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав и вместо него постановява: ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление изх. № СОА23-РД11-991/02.11.2023г., издадено от заместник-кмет на Столична община.

ОСЪЖДА М. Н. Л., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата 80 лв. (осемдесет лева) юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.